

چکیده:

مهندسی ارزش بر مبنای تحلیل کارکردهای یک سیستم با دیدی خلاق، پویا و جامع در جهت بهینه‌سازی کارکردهای آن سیستم حرکت می‌کند. هر محصولی دارای اجزایی است که هر یک برای هدف یا اهداف خاصی در نظر گرفته شده‌اند. در مهندسی ارزش به این اهداف در اصطلاح کارکرد گفته می‌شود. هدف از انجام مطالعات مهندسی ارزش، دستیابی به کارکردهای مدنظر و مطلوب با صرف کمترین منابع و کمترین هزینه‌های ممکن می‌باشد. ساختار این روش بر پایه حرکت گام به گام و مرحله به مرحله در راستای شناسایی اجزاء با کارایی کم و حذف هزینه‌های غیرضروری و به‌طور کلی افزایش ارزش کارکردهای سیستم استوار می‌باشد. کمترین هزینه موردنیاز جهت انجام شدن هر کارکرد را بهای آن کارکرد و میزان هزینه صرف شده جهت بوجود آمدن کارکرد را هزینه کارکرد گویند که بخشی از هزینه کل صرف شده برای هر سیستم و محصول می‌باشد. نسبت بهای کارکرد به هزینه کارکرد را شاخص ارزش کارکرد می‌نامند. آنچه که در مهندسی ارزش از اهمیت بالایی برخوردار است رتبه‌بندی کارکردها بر مبنای محاسبه‌ی شاخص ارزش برای هر یک از آنها، و در نهایت تشخیص کارکردهایی که بایستی مورد توجه اقدامات اصلاحی قرار گیرند می‌باشد. در فازهای مختلف مهندسی ارزش همانند آنالیز کارکرد که بحث شد به دفعات با مسائلی از نوع انتخاب مواجه هستیم. برای آنکه این انتخاب‌ها از یک فرآیند سیستماتیک برخوردار گشته و از قضاوت‌های فردی به دور باشند می‌توان از تکنیک‌های نوین تصمیم‌گیری در این موقعیت‌ها سود برد. از جمله‌ی این تکنیک‌های نوین، MADMها یا مدل‌های چند شاخصه هستند که به‌منظور انتخاب گزینه برتر بکار گرفته می‌شوند.

لغات کلیدی

مهندسی ارزش، تصمیم‌گیری، معیار، MADM، رتبه‌بندی، مجموعه‌های فازی

مقدمه:

برنامه کاری مهندسی ارزش رویه‌ای سیستماتیک و چهارچوبی برای به انجام رساندن وظایف تعیین شده در مهندسی ارزش می‌باشد. نکات برجسته این برنامه کاری که باعث تمایز بین این روش و دیگر تکنیکها می‌شود، شامل، تحلیل کارکردها، بکارگیری خلاقیت برای توسعه گزینه‌های مختلف و اصل بهبود کیفیت مطابق بانیازهای مشتری می‌باشد. به منظور بهبود تصمیم‌گیری افراد درگیر در کارگاه مهندسی ارزش این مراحل را می‌توان در پنج مرحله بصورت زیر نشان داد. ۱: فاز اطلاعات: جمع‌آوری اطلاعات مربوطه، مشخص نمودن کارکردها و انتخاب قسمت‌های دارای ارزش پایینتر برای مطالعات بیشتر

۲: فاز خلاقیت: تولید و ارائه ایده ها به عنوان گزینه هایی برای به انجام رساندن کارکردهای مربوطه

۳: فاز بررسی: حذف ایده های مرتبط و سپس ارزیابی ایده های باقیمانده

۴: فاز توسعه: توسعه ایده های برتر و انتخاب برترین ایده

۵: فاز ارائه: ارائه پیشنهاد مهندسی ارزش در شکلی تخصصی به نحوی که بیشترین تأثیرگذاری را داشته باشد.

با توجه به اینکه در تمامی فازهای برنامه کاری مهندسی ارزش با مساله انتخاب روبه رو هستیم و عملاً در شرایط واقعی معیارهای انتخاب متعدد هستند لذا استفاده از مدل‌های تصمیم‌گیری چند شاخصه می‌تواند در پیاده سازی پروژه مهندسی ارزش مثر تر باشد.

با تقسیم فرآیند طراحی هر محصول به چهار مرحله اصلی شناختن، مشخصات کلی محصول، طراحی مفهومی، طراحی تجسمی و طراحی تفصیلی (طراحی اجزاء) و با توجه به اینکه مهمترین فعالیت در طراحی مفهومی، ایجاد روشهای مختلف، ارزیابی و انتخاب بهترین گزینه برای طراحی می‌باشد، می‌توان انتخاب را یکی از مسائل مهم طراحی دانست و از آنجا که معیارهای گوناگونی برای این انتخابها مطرح می‌باشد، تصمیم‌گیریهای چند معیاره را می‌توان یکی از فرآیندهای مهم در طراحیها، انتخابها و تصمیم‌گیریها برشمرد. به همین جهت محققین رشته های مختلف توجهی دوچندان نسبت به گونه های مختلف مدل‌های تصمیم‌گیریهای چندمعیاره (MCDM) معطوف داشته اند. در اینگونه مدل‌ها به جای استفاده از یک معیار برای سنجش بهینگی از چند معیار سنجش استفاده می‌شود. این گونه مدل‌های تصمیم‌گیری به دو دسته عمده که هر دو دسته بر تصمیم‌گیری با تعدادی معیار تمرکز دارند تقسیم می‌شوند. مدل‌های تصمیم‌گیری چند هدفه یا (MODM) و مدل‌های چند شاخصه تصمیم‌گیری یا (MADM). عمده تفاوت این دو دسته در این است که اولی (MODM) بیشتر بر محیط‌های تصمیم‌گیری پیوسته تمرکز داشته (مخصوصاً برنامه ریزیهای ریاضی با تابع هدفهای متعدد) و دومی (MADM) بیشتر بر محیط‌هایی با فضاهای تصمیم‌گیری گسسته متمرکز می‌باشد (هر چند در مواردی مانند برنامه ریزیهای صفر و یکی با اهداف چندگانه نیز از استفاده می‌شود). به عبارت دیگر می‌توان گفت مدل‌های چند هدفه بیشتر به منظور طراحی بکارگرفته می‌شوند در حالیکه مدل‌های چند شاخصه اغلب به منظور انتخاب گزینه برتر بکار گرفته می‌شوند. بدلیل اهمیتی که برای تصمیم‌گیریهای چند معیاره برشمردیم توجهی چشمگیر به بکارگیری این مدل‌ها در امور مختلف از جمله مهندسی ارزش معطوف گشته و روشهای گوناگونی برای اینگونه تصمیم‌گیریها ارائه گردیده است، که تعدادی از آنها مانند AHP در مهندسی ارزش بکار گرفته شده است. لکن به دلیل حیاتی بودن مساله انتخاب در فاز جمع‌آوری اطلاعات (انتخاب کارکردهایی که باید مورد توجه جهت بهبود اقدامات اصلاحی قرار گیرند) در این مقاله بر انتخاب ورتبه بندی کارکردها متمرکز می‌شویم.

دلایل استفاده از تئوری مجموعه های فازی در مهندسی ارزش:

در 30 سال اخیر در حل مسائلی که پارامترها و کمیت های آن به صورت دقیق قابل بیان نیستند و در مقدار آنها عدم اطمینان وجود دارد از تئوری مجموعه های فازی به طور گسترده استفاده شده است. با تعریف پارامترها و کمیت های نا دقیق به صورت مجموعه های فازی سعی می‌شود عدم اطمینان موجود در مساله بر طرف شده و به نتایجی با اطمینان بیشتر دست یافت. با توجه به اینکه در برآورد هزینه عملکردها از نظرات ذهنی افراد گروه مهندسی ارزش استفاده می‌شود شامل عدم اطمینان می‌باشد. شایان ذکر است که هزینه کل مجموعه و هزینه هر یک از اجزاء نیز به طور دقیق قابل محاسبه نبوده و در آنها نیز عدم اطمینان وجود دارد. برای برآورد بهای عملکردها معمولاً از روش مقایسه با نمونه های خوب استفاده می‌شود. به این ترتیب که هزینه عملکردهای بهترین محصول رقیب به عنوان بهای عملکردهای محصول فعلی انتخاب می‌شوند. زیرا در واقع کمترین هزینه صرف شده دستیابی به عملکردهای مورد نظر می‌باشند که موفق به کسب رضایت مشتری نیز شده اند. همانطور که بیان شد در برآورد هزینه عملکردهای یک محصول عدم اطمینان وجود دارد. لذا در بهای عملکردهای محصول نیز که در واقع هزینه عملکردهای بهترین محصول رقیب می‌باشد نیز عدم اطمینان وجود دارد. در مواردی که نمونه های خوب موجود نمی‌باشند و یا

در دسترس نیستند؛ بهای عملکردها با تکیه بر نظرات شخصی افراد گروه مهندسی ارزش تخمین زده می شوند که شامل عدم اطمینان می باشد. از آنجا که شاخص ارزش عملکرد از بهای عملکرد و هزینه عملکرد دارای عدم اطمینان بوجود می آید، در شاخص ارزش عملکردها و در نتیجه در رتبه بندی عملکردها نیز عدم اطمینان وجود خواهد داشت. بدین ترتیب در آنالیز بها - هزینه-عملکرد که یکی از گامهای اساسی مهندسی ارزش در فاز جمع آوری اطلاعات می باشد، عدم اطمینان وجود دارد.

از طرفی با توجه به اینکه مهندسی ارزش در مراحل اولیه طراحی یا اجرا انجام می پذیرد، ارزیابی دقیق بسیاری از معیارها مشکل است و نمی توان گزینه های مختلف را در مقابل هر معیار ارزیابی کرد. روشی که در این قبیل مسائل می تواند راهگشای مشکل باشد نظریه مجموعه های فازی است. بدلیل اینکه با استفاده از نظریه مجموعه های فازی دقت عددی داده های ورودی مورد نیاز نمی باشد، این روش کمک شایانی به گروه مهندسی ارزش در جهت انجام ارزیابی دقیق در این مقطع خواهد بود. ارزش این روش بخصوص در مواردی که ارزیابی معیارها وابسته به طرز تفکر اشخاص باشد، بیشتر تجلی پیدا خواهد کرد. با توجه به اینکه انتخاب گزینه برتر از میان ایده های ارائه شده با در نظر گرفتن معیارهای گوناگون فنی و مالی و زمان اجراء هر ایده صورت می پذیرد، ارزیابی ایده های ارائه شده یک مسئله تصمیم گیری چند معیاره می باشد. برای آنالیز این عدم قطعیت می توان روشهای مختلفی را بکار گرفت مانند: استفاده از شبیه سازی مونت کارلو برای توسعه توزیع احتمالات در نتایج ارزیابی، استفاده از متغیرهای آماری (مانند میانگین یا انحراف معیار) برای بدست آوردن میانگین و انحراف معیار نتایج ارزیابی یا بکارگیری فواصل (حدود) برای متغیرها به منظور تخمین محدوده محتمل داده ها. بدلیل اینکه بسیاری از متغیرهای ورودی ما مبنای آماری ندارند روشهای اول و دوم که روشهای معمول آماری هستند روشهای مناسبی نیستند. همچنین تحلیل بازه ها انتخاب گزینه برتر را در مواردیکه گزینه ها همپوشانی داشته باشند مشکل می نماید. به این ترتیب در این مطالعه نظریه مجموعه های فازی برای توصیف عدم قطعیت در ارزیابی گزینه ها و نتایج آنها به کار گرفته شده و پیشنهاد شده است.

تصمیم گیری گروهی:

در مهندسی ارزش با استفاده از یک تصمیم گیری گروهی؛ بهای عملکردها و هزینه عملکردها برآورد شده و با محاسبه شاخص ارزش، عملکردها رتبه بندی می شوند تا عملکردهایی که شاخص ارزش کوچکی دارند شناسایی شده و در نهایت تصمیمات لازم جهت انجام اقدامات اصلاحی برای کاهش هزینه این عملکردها و در واقع افزایش شاخص ارزش آنها اتخاذ می شوند. در روشهای متداول برای برآورد هزینه عملکردها، ابتدا محصول به بخشهای تشکیل دهنده آن تقسیم شده و عملکردهای هر یک از بخشها تعیین می شوند. در مورد بخشهایی که فقط یک عملکرد دارند، هزینه عملکرد برابر با هزینه بخش مربوطه بوده و در مورد بخشهایی که در آنها چند عملکرد وجود دارد افراد گروه با انجام مقایسات زوجی عملکردها یک درجه اهمیت از نظر میزان هزینه را بودن عملکردها به آنها تخصیص می دهند. در صورتی که یک عملکرد نسبت به دیگری کم اهمیت، نسبتاً با اهمیت و یا با اهمیت باشد به ترتیب اعداد ۱، ۲ یا ۳ به درجه اهمیت عملکرد مربوطه تخصیص می یابد. با مجموع درجه های اهمیت هر عملکرد و تقسیم آن بر مجموع کل درجه های اهمیت عملکردهای موجود در بخش مربوطه، سهم هر یک از عملکردها در هزینه بخش به دست آمده و هزینه عملکردها مشخص می شود.

تصمیم گیری گروهی فازی:

در تصمیم گیری گروهی از میانگین نظرات اعضای گروه استفاده می شود. در تصمیم گیری گروهی فازی؛ نظرات اعضای گروه به صورت متغیرهای زبانی یا اعداد فازی می باشند. تصمیم گیری گروهی فازی برای مهندسی ارزش به این صورت می باشد که برای تعیین هزینه عملکردها ابتدا درجه اهمیت هر عملکرد در ایجاد هزینه کل تولید محصول به صورت متغیرهای زبانی از اعضای گروه مهندسی ارزش اخذ شده و با استفاده از یک مقیاس تبدیل متغیرهای زبانی به اعداد فازی مثلثی، درجه اهمیت هر عملکرد از

نظر هر یک از افراد گروه به صورت یک عدد فازی مثلثی به دست می آید. میانگین درجه های اهمیت هر عملکرد به عنوان درجه اهمیت عملکرد مربوطه خواهد بود. بهای هر عملکرد نیز به صورت یک مجموعه فازی مثلثی توسط هر یک از اعضای گروه تعیین شده و میانگین این اعداد فازی مثلثی ارائه شده به عنوان بهای عملکرد خواهد بود. با تقسیم عدد فازی مثلثی بهای عملکرد بر عدد فازی مثلثی هزینه عملکرد؛ عدد فازی مثلثی شاخص ارزش عملکرد به دست می آید. با استفاده از روشهای مقایسه اعداد فازی مثلثی می توان عملکردها را بر اساس شاخص ارزش فازی آنها رتبه بندی کرد. فرض کنید گروه مهندسی ارزش شامل k نفر بوده، Π عملکرد وجود دارد و هزینه تولید محصول به صورت عدد فازی مثلثی $C \sim$ می باشد.

تاریخچه فازی:

از سال 1965 نظریه مجموعه های فازی با این دید شکل گرفت که تکنیک های سنتی و ریاضیات کلاسیک در برخورد با مسائل با وابستگی پیچیده بین متغیرها ناتوان بوده و وجود چنین وابستگی هایی در علوم گوناگون امری طبیعی است. مقبولیت منطق فازی را می توان به سبب بازتاب ابهام و نامعین بودن واقعیات موجود در دانش بشری دانست. امروزه منطق فازی که روزگاری کاربرد آن به زبان ها، نظریه اتوماسیون و سیستم های یادگیری محدود می گردید در عرصه های گوناگون و عظیم بازرگانی، مدیریت، امور مالی، کنترل و ... دارای کاربردهای وسیعی گردیده است. انتشار صدها کتاب و هزاران مقاله که هر ساله در این زمینه منتشر می گردد حاکی از نقش مؤثر و مفید این مهم دارد.

تئوری مجموعه های فازی:

تئوری مجموعه های فازی که برای نخستین بار توسط پرفسور لطفی زاده ارائه شده در حل مسائلی که نمی توان پارامترها و کمیت ها را به طور دقیق تعریف نمود، مورد استفاده قرار می گیرد. در مواردی که می توان چندین مقدار برای هر پارامتر در نظر گرفت به طوری که هر مقدار دارای یک میزان لیاقت برای آنکه پارامتر مقدار مربوطه را اخذ کند؛ می توان یک مجموعه زوج های مرتب تعریف کرد که عناصر اول زوج های مرتب بیانگر مقادیر ممکن برای کمیت مربوطه بوده و عناصر دوم زوج های مرتب نشانگر میزان لیاقت مقادیر مربوطه می باشند که اعدادی بین صفر و یک هستند. به این نوع مجموعه ها، مجموعه های فازی گویند.

تعریف 1- فرض کنید X یک مجموعه مرجع دلخواه باشد. مجموعه A که به صورت (1) تعریف می شود را یک مجموعه فازی می نامند

$$A = \{(x, \mu(x)) / x \in X, \mu(x) \in [0,1]\}$$

مرا تابع عضویت گویند که هر $x \in X$ را به یک مقدار در بازه $[0,1]$ تصویر می کند $\mu(x)$ را درجه عضویت x در مجموعه A نامند بسته به اینکه X پیوسته یا گسسته باشد A نیز پیوسته یا گسسته خواهد بود. تعریف 2: عدد فازی مثلثی یک مجموعه فازی پیوسته است که تابع عضویت آن به صورت زیر می باشد.

$$\mu(x) = \begin{cases} 0 & x_1 < a_1 \\ \left(\frac{-(a_2 - x)}{(a_2 - a_1)} \right) + 1 & a_1 < x < a_2 \\ \left(\frac{-(x - a_2)}{(a_3 - a_2)} \right) + 1 & a_2 < x < a_3 \\ 0 & x > a_3 \end{cases}$$

اعدد فازی مثلثی به صورت سه تایی (a_1, a_2, a_3) نشان داده می شوند. هر عدد قطعی مانند m را نیز می توان به صورت (m, m, m) نشان داد.

تعریف 3- برای دو عدد فازی مثلثی $\vec{A} = (a_1, a_2, a_3)$ و $\vec{B} = (b_1, b_2, b_3)$ که دارای مجموعه های مرجع مثبت یکسان هستند؛ چهار رعمل اصلی جمع، تفریق، ضرب و تقسیم به ترتیب به صورت (2)، (3)، (4) و (5) می باشند.

(۲)

$$\vec{A} + \vec{B} = (a_1 + b_1, a_2 + b_2, a_3 + b_3)$$

(۳)

$$\vec{A} - \vec{B} = (a_1 - b_1, a_2 - b_2, a_3 - b_3)$$

(۴)

$$\vec{A} \cdot \vec{B} = (a_1 \cdot b_1, a_2 \cdot b_2, a_3 \cdot b_3)$$

(۵)

$$\vec{A} / \vec{B} = (a_1 / b_{31}, a_2 / b_2, a_3 / b_1)$$

تعیین هزینه فازی عملکردها:

اعضای گروه مهندسی ارزش نظرات خود در مورد درجه اهمیت هر یک از عملکردها را با متغیرهای زبانی؛ کم، متوسط، زیاد، و غیره بیان می کنند. یک مقیاس هفت سطحی متغیر زبانی برای بیان درجه اهمیت عملکردها و اعداد فازی مثلثی متناظر آنها در جدول 1 آمده است. تعداد سطوح متغیر زبانی با توجه به نوع مساله قابل افزایش یا کاهش است. با اخذ نظرات اعضای گروه در مورد درجه اهمیت عملکردها و تبدیل آنها به اعداد فازی مثلثی متناظر می توان درجه اهمیت فازی عملکردها را به صورت (6) محاسبه کرد.

(۶)

$$\bar{W}_i = (\sum_{j=1}^k \bar{W}_{ij}) / k$$

$$i=1,2,3,\dots,n$$

\bar{W}_i درجه اهمیت فازی عملکرد i - ام بوده و \bar{W}_{ij} عدد فازی مثلثی متناظر با نظر فرد j - ام گروه در مورد درجه اهمیت عملکرد i - ام می باشد. با ضرب اعداد فازی مثلثی \bar{W}_i و \bar{C}_i می توان هزینه فازی هر عملکرد را به دست آورد.

(۷)

$$\bar{C}_i = \bar{W}_i \bar{C}$$

$$i=1,2,3,\dots,n$$

که \bar{C}_i هزینه فازی عملکرد i - ام و \bar{C} هزینه فازی تولید محصول می باشد.

تعیین بهای فازی عملکردها

ساده ترین و عملی ترین روش برای تعیین بهای فازی عملکردها آن است که هر یک از اعضای گروه مهندسی ارزش، نظر خود در مورد بهای هر عملکرد را به صورت یک عدد قطعی بیان کنند تا به عنوان عدد مرکزی عدد فازی مثلثی بهای عملکرد در نظر گرفته شود و برای به دست آوردن حدود بالا و پایین عدد فازی؛ یک درصد تغییرات بالایی و پایینی در اطراف عدد مرکزی در نظر گرفته شود. به عنوان مثال اگر از نظر یکی از اعضای گروه، عدد مرکزی برابر 50 تعیین شده باشد و 20 درصد تغییرات بالایی و 10 درصد تغییرات پایینی در نظر گرفته شود، می توان عدد فازی (60) و (50) و (45) را به عنوان بهای عملکرد مربوطه از نظر فرد مورد نظر ارائه کرد. بهای فازی عملکردها به صورت (8) محاسبه می شوند.

جدول 1- متغیرهای زبانی و اعداد فازی متناظر

متغیرهای زبانی	متناظر فازی اعداد
Very Low (VL)	(0,0,0.1)
Low (L)	(0,0.1,0.3)
Medium Low (ML)	(0.1,0.3,0.5)
Medium (M)	(0.5,0.5,0.7)
Medium High (MH)	(0.5,0.7,0.9)
High (H)	(0.7 , 0.9 , 1)
Very High (VH)	(0.9 , 1 , 1)

$$\bar{F}_i = \frac{(\sum_{j=1}^k \bar{F}_{ij})}{k} \quad i=1,2,3,\dots,n \quad (8)$$

که \bar{F}_i بهای فازی عملکرد i -ام بوده و \bar{F}_{ij} نظر فرد j -ام گروه در مورد بهای فازی عملکرد i -ام می باشد.

محاسبه شاخص ارزش فازی عملکردها

پس از تعیین بهای فازی عملکردها و هزینه فازی عملکردها ، می توان شاخص ارزش فازی عملکردها را به صورت (9) محاسبه کرد.

$$V_i = \frac{\bar{F}_i}{\bar{C}_i} \quad i=1,2,3,\dots,n \quad (9)$$

که V_i شاخص ارزش فازی عملکرد i -ام می باشد.

رتبه بندی عملکردها

با مقایسه شاخص ارزش فازی عملکردها می توان عملکردها را رتبه بندی کرد . هر چه شاخص ارزش فازی عملکردها یک عدد فازی بزرگتری باشد، رضایت از عملکرد بیشتر می باشد . بنابراین باید اعداد فازی V_i با هم مقایسه شوند . برای مقایسه اعداد فازی مثلثی روش های مختلفی وجود دارد که یکی از آنها استفاده از ضریب مینکوسکی می باشد که برای عدد فازی مثلثی (a,b,c) به صورت (10) محاسبه می شود.

$$(a + 4b + c) / 6 \quad (10)$$

MC =

هر چه عدد قطعی MC بزرگتر باشد ، عدد فازی مثلثی مربوطه بزرگتر خواهد بود .

مثال محاسباتی

فرض کنید در یک محصول سه عملکرد A_1, A_2, A_3 مشخص شده اند و گروه مهندسی ارزش نیز شامل سه تصمیم گیرنده D_1, D_2, D_3 می باشد . همچنین فرض کنید نظرات اعضای گروه در مورد درجه اهمیت عملکردها و بهای عملکردها به ترتیب به صورت جداول 2 و 3 بوده و هزینه کل تولید محصول برابر 1200 واحد پولی باشد.

جدول 2- درجه اهمیت عملکردها به صورت متغیرهای زبانی

درجه اهمیت عملکردها	D1	D2	D3
W_1	ML	M	M
W_2	L	M	ML
W_3	H	VH	MH

جدول 3- بهای عملکردها

بهای عملکردها	D1	D2	D3
F_1	(35,40,45)	(30,35,40)	(30,40,45)
F_2	(25,30,40)	(25,35,45)	(20,35,40)
F_3	(50,65,70)	(50,60,75)	(55,65,75)

با رجوع به جدول 1 می توان اعداد فازی متناظر با متغیرهای زبانی درجه اهمیت عملکردها در جدول 2 را به صورت جدول 4 نشان داد.

جدول 4- درجه اهمیت عملکردها به صورت اعداد فازی مثلثی

درجه اهمیت عملکردها	D1	D2	D3
\bar{W}_1	(0.1, 0.3, 0.5)	(0.5, 0.5, 0.7)	(0.5, 0.5, 0.7)
\bar{W}_2	(0, 0.1, 0.3)	(0.5, 0.5, 0.7)	(0.1, 0.3, 0.5)
\bar{W}_3	(0.7, 0.9, 1)	(0.9, 1, 1)	(0.5, 0.7, 0.9)

با استفاده از (6) درجه اهمیت فازی عملکردها به صورت زیر محاسبه می شود؛

$$\bar{W}_1 = (0.37, 0.43, 0.63)$$

$$\bar{W}_2 = (0.2, 0.5, 0.3)$$

$$\bar{W}_3 = (0.7, 0.87, 0.97)$$

هزینه فازی عملکردها با استفاده از (7) به صورت زیر به دست می آیند؛

$$\bar{C}_1 = (444, 559, 882)$$

$$\bar{C}_2 = (240, 390, 700)$$

$$\bar{C}_3 = (840, 1131, 1358)$$

بهای فازی عملکردها نیز با استفاده از (8) به صورت زیر محاسبه می شوند؛

$$\bar{F}_1 = (31.7, 38.3, 43.3)$$

$$\bar{F}_2 = (23.3, 33.3, 43.7)$$

$$\bar{F}_3 = (51.7, 63.3, 73.3)$$

برای شاخص ارزش فازی عملکردها از (9) داریم ؛

$$\bar{V}_1 = (0.036, 0.069, 0.098)$$

$$\bar{V}_2 = (0.033, 0.085, 0.17)$$

$$\bar{V}_3 = (0.038, 0.056, 0.087)$$

ضریب مینکوسکی برای سه شاخص ارزش فازی \bar{A}_1, \bar{A}_2 و \bar{A}_3 به ترتیب برابر با 0.068, 0.091 و 0.058 می باشد. با مقایسه ضرایب مینکوسکی مشخص می شود که \bar{V}_3 کوچکترین شاخص ارزش بوده و لذا عملکرد برای افزایش ارزش و درواقع کاهش هزینه باید در اولویت قرار گیرد.

نتیجه گیری و پیشنهادات:

با توجه به اینکه یکی از معایب عمده مهندسی ارزش مربوط به وجود عدم قطعیت ها در محاسبه و تعیین شاخص های ارزش و بهای عملکرد هاست وارد نمودن اصول تصمیم گیری بر مبنای تئوری فازی در فرآیندهای تصمیم گیری و ارزش گذاری مهندسی ارزش این نقیصه را برطرف نموده و اثربخشی مهندسی ارزش را از طریق نزدیک نمودن تصمیمات به واقعیت های موجود افزایش داد.

منابع

1. Martyn R. Philips, "Manual for 40-Hour; Module-I; Value Analysis Training Workshop", Value Management International, 2003.
2. Alphonse J. Dell'Isola, "Value Engineering in the Construction Industry", third edition, Smith Hinchman & Grylls, 1988.
3. Juite (Ray) Wang, "Ranking Engineering Design Concepts Using a Fuzzy Outranking Preference Model", Fuzzy Sets and Systems; 119; 161-170, 2001
4. Hans-Jurgen Zimmermann, "Fuzzy Set Theory and it's Application", fourth edition, Kluwer Academic Pub., 2001.
5. Constantin Von Altrock, "Fuzzy Logic and Neuro Fuzzy Applications Explained", Prentice Hall, 1996.
6. Nagasava S., Application of fuzzy theory to value engineering, Computers and Industrial Engineering ,VOL.33, NO.3-4, 1997, 565-568.